

Thúy là một cô bé hoạt bát vui tính, năm 14 tuổi em bắt đầu vào trung học. Vì vui tính Thúy có nhiều bạn và các bạn hay rủ em đi chơi, đi party, nhưng Thúy thường phải từ chối vì mẹ cấm vì cha mẹ không cho em đi chơi hay đi party ở nhà người lạ. Thúy giận cha mẹ và xấu hổ với bạn. Em nghĩ sao cha mẹ mình quá xa và quá khó, không cần mẹ như cha mẹ khác. Em cũng xấu hổ vì bạn bè chê là nhát, là tùy thuộc cha mẹ quá nhiều. Nhưng mười hai năm sau, bây giờ là người học ngành design niên trong nhà thờ, Thúy tâm sự với các em như sau: “Mười năm trước cha mẹ cũng là một thiêu niên như các em. Cha mẹ được tin do đi chơi, tại nhà bạn ngủ đêm, đi như party bạn mới như cha mẹ không cho. Cha giận cha mẹ, nghĩ là cha mẹ quá nghiêm khắc, không muốn con vui với bạn bè. Nhưng bây giờ nghĩ lại chỉ cảm thấy Chúa cho cha có một người cha người mẹ vì yêu thương đã không ngại áp dụng luật để con nên con nên người. Chính nhờ sự nghiêm khắc của cha mẹ mà cha mẹ đã tránh được bao nhiêu nguy hiểm. Nhưng party mà cha không được có chỉ người ta dùng rượu, cần sa ma túy. Trong số những bạn được tin do vui chơi có nhiều người không học đến đại học, có người vì lạm dụng phá thai; cha cũng có như người bạn mới 17, 18 tuổi phải nghỉ học ở nhà nuôi con vì có con với người yêu. Hồi đó cha thương nắn nọt cha mẹ đi chơi, nắn nọt không được thì buồn khóc như cha mẹ cha vẫn không để ý. Nếu cha mẹ các em không cho các em muốn đi đâu thì đi, làm gì thì làm, đó là để tin tưởng cho các em, bây giờ các em không hiểu như mai kia các em sẽ hiểu và sẽ cảm ơn cha mẹ.”

Kính thưa quý vị, nếu trong gia đình chúng ta còn như người đưa con như, cần được học ngành design, sẽ đầy, chúng ta cần nghĩ lại xem, với cách dạy con của chúng ta hôm nay, mai kia khi khôn lớn và hiểu biết, con cái chúng ta sẽ cảm ơn cha mẹ hay sẽ buồn vì cha mẹ đã quá dè dặt với các em.

Trong câu chuyện gia đình kỳ diệu, chúng tôi có nói với hai yếu tố cần có để đào tạo như người đưa con trở nên thành, đó là: Tình thương và kỷ luật. Về tình thương, con em chúng ta cần có một gia đình mà cha mẹ yêu thương nhau và cả cha và mẹ đều thương con, chăm lo cho con. Tuy nhiên, tình thương phải đi kèm với kỷ luật. Nếu cha mẹ chỉ thương con mà không có kỷ luật, con dễ trở thành hư hỏng. Người cha mẹ, nếu cha mẹ chỉ áp dụng kỷ luật mà thiếu tình yêu, con sẽ trở nên nhút nhát, mặc cảm và khó thành công trong đời. Con em chúng ta cần được cha mẹ yêu thương và dùng kỷ luật để hướng dẫn các em đến chỗ kính sợ Chúa, để trong đời sống là của Chúa.

3. Đức Giêsu Kitô và gia đình

Yêu tố thứ ba để con em chúng ta trở nên giống Đức Giêsu Kitô là Đức Giêsu Kitô và gia đình trong nếp sống hàng ngày. Đức Giêsu Kitô và gia đình yêu thương nhau, không gây gổ nhau, không nói đến lý thân, lý do, không tranh giành tình thương của con cái. Đức Giêsu Kitô và gia đình trong nếp sống hàng ngày là cha mẹ không thay đổi chỗ ở hay thay đổi công việc quá nhiều. Đức Giêsu Kitô và gia đình này chúng ta có nhiều cơ hội để học hành, để thăng tiến trong ngành nghề của mình cũng như cơ hội làm giàu vì thế nhiều người thích thay đổi: thay đổi việc làm, thay đổi chỗ ở. Nhưng nếu thay đổi nhiều thì càng lên chỗ nhanh và lương càng cao. Rồi khi lương cao, chúng ta lại mua nhà, đổi đến những khu vực sang trọng hơn. Và cứ thế, Đức Giêsu Kitô tiếp tục thay đổi. Nhưng người làm hoài một công việc, mãi mãi căn nhà bỏ xem là an phận, nhút nhát, không dám phiêu lưu. Tuy nhiên, mỗi khi cha mẹ thay đổi việc làm, thay đổi chỗ ở, tình thân của con cái bị xáo trộn rất nhiều. Nhưng xáo trộn đó như hàng ngày trên sân quân bình trong Đức Giêsu Kitô các em. Khi Đức Giêsu Kitô và gia đình, ít thay đổi, con cái cảm thấy an toàn và quân bình hơn.

Đức Giêsu Kitô và gia đình, chúng ta cần bằng lòng với những điều mình có, không được nín thở trông chờ, không mơ ước những điều quá khả năng hay mơ ước những điều người khác có. Sách Phao-lô dạy: “Vả, sự tin kính cùng sự tha lòng là một lợi ích. Vì chúng ta ra đi chỉ đem gì theo, chúng ta qua đi cũng chỉ đem gì đi theo. Như vậy, miễn là để ăn đồ mà c thì phải tha lòng, còn như kẻ muốn nên giàu có, sẽ sa vào sự cám dỗ, mắc bẫy giò, ngã trong nhiều sự tham muốn vô lý thì tội hại kia, là sẽ làm đắm người ta vào sự hủy diệt hơn nữa” (1 Ti-mô-thê 6:6-9). Đúng như lời Kinh Thánh dạy, tha lòng là một lợi ích lớn. Người có lòng, không tha lòng sẽ mang đến nhiều tai hại. Nhiều người không bằng lòng với điều mình có, với công việc hay ngành nghề trong tay nên họ thay đổi, nay thì việc này mai thì việc khác. Cũng có người không bằng lòng với mình sinh sống, nghĩ rằng thành phố khác, tiểu bang khác thích hợp hơn, do sống hơn và vì thế đem gia đình đi hết nơi này đến nơi kia, khi đến Đức Giêsu Kitô xáo trộn, tình thân con cái bị dao động. Nói về thay đổi trong việc làm, có một điều thú vị như là không lợi, trái lại có nhiều nguy hiểm, đó là để rồi hay chỉ đi làm xa một thời gian. Chúng ta như ví dụ Nam làm ăn ba tháng hoặc nửa năm, hay đi đến một nơi mới sống không được, rồi làm ra tiền, rồi kiếm được một số tiền rồi trở về với gia đình. Tính toán như thế có thể là cho gia đình và một kinh tế nhưng sẽ có nhiều thiệt hại và những mặt khác, vì việc chỉ sống xa nhau, con cái không được gần gũi cha mẹ. Nhưng chúng tôi đã chia sẻ nhiều lần, trong Đức Giêsu Kitô, tình người quan trọng hơn tiền bạc, vật chất. Chúng ta không nên vì tiền bạc mà hy sinh những ngày tháng để bên cạnh người thân yêu. Nhưng cha mẹ đi làm ăn xa, phải vắng mặt trong gia đình sẽ không có thì giờ gần gũi con để chăm sóc, dạy dỗ con. Con cái không được dạy dỗ chu đáo có thể hư hỏng, và vì xa cha mẹ, nên các em không cảm thấy gần gũi thân thương với cha mẹ.

Nguy hiểm thật hai là khi vợ chồng sống xa nhau lâu, cảm thấy đơn lẻ và chúng ta sẽ khó có thể chung sống được. Khuyến khích của con người là “xa mặt cách lòng,” khi chúng ta đi từ chỗ này lên trên tình vợ chồng, sẵn sàng hy sinh tình vợ chồng để có nhu cầu, tình yêu đó không được chăm sóc nuôi dưỡng sẽ phai nhạt, dần dần chúng ta sẽ có một hôn nhân không tình yêu hoặc không còn hôn nhân nữa. Vì những lý do đó, bằng lòng với điếu mình có là điếu người khác. Điều thực hai chúng ta cần làm để có đời sống như là điếu mục tiêu cho đời sống. Chúng ta cần có mục tiêu cao đẹp và hướng đến đó không nên lòng khi gặp khó khăn hay bằng lòng chung quanh lòng. Mục tiêu của người tin Chúa là làm vinh Danh Chúa và mang lại lợi ích cho người chung quanh, chứ không phải là chạy theo tiền bạc, vật chất hay những thú vui của đời. Một người không có mục tiêu hay phân tâm và dễ bị ảnh hưởng của người chung quanh. Khi đời sống gia đình không như như thay đời sống xuyên, con cái sẽ bỏ chao đảo, các em cần phải thích ứng với hoàn cảnh mới. Các em bị mất bản, mất khung cảnh quen thuộc và tất đó thay đổi hoàn, bất an, thiếu tin chính mình. Tất cả những điều đó sẽ khiến con em chúng ta khó trở nên thành và một tinh thần.

Có lẽ quý vị còn nhớ, tháng Ba năm 2001 tại thành phố Santee, California, một vụ thảm sát xảy ra trong trường học làm một người kinh hoàng: Em Andy Williams, 15 tuổi, đem súng vào trường bắn chết hai người bạn và làm bị thương 13 người khác. Một người bàng hoàng, sống sót, nhớ lại là khi thấy hung thủ là một em học trò mới và nhút nhát. Một người đau hỏi: Tại sao một thiếu niên hiền lành mà lại giết người kinh khủng như thế? Tuy nhiên, khi nhìn vào đời sống gia đình em Andy, người ta biết nguyên nhân nào đã đưa em đến chỗ hành động dữ dội. Chúng tôi không bênh vực hành động giết người, nhưng chúng tôi trình bày những nguyên nhân động sau thảm cảnh để chúng ta thấy đời sống gia đình ảnh hưởng đến con cái như thế nào. Em Andy đang đi qua tuổi thiếu niên, là tuổi có nhu cầu thay đổi. Trước những thay đổi quá lớn như thế, em cần một nơi an toàn, vững chắc để nương tựa. Ba đứa con em chúng ta cần để có thể trở nên người trưởng thành là: (1) Có một gia đình yêu thương, cha mẹ yêu thương nhau và cha mẹ yêu thương, thông cảm con cái. (2) Gia đình có kỷ luật, cha mẹ hướng dẫn con vào khuôn phép và sẵn sàng bỏ con trong mọi việc. (3) Một môi trường thân yêu, quen thuộc, nơi các em được yêu thương và chấp nhận. Điều đáng thương cho em Andy là em không có một điếu nào trong cả ba điếu nói trên.

Cha mẹ em Andy ly hôn nhau khi em chỉ 4 tuổi. Em sống với cha, thiếu tình thương của mẹ. Cha em quá bận rộn với việc làm ăn sinh sống, không có thì giờ chăm sóc dạy dỗ con. Vì khó khăn trong công việc, ông phải thay đổi việc làm, thay đổi chỗ ở nhiều lần. Mẹ em thay đổi như thế, em Andy bị mất bản, mất nơi nương tựa. Khi đến trường mẹ em lại bị bạn bè trêu chọc. Em Andy bị hút thuốc từ nhỏ, cũng như thế hút ngày này sang ngày khác. Cuối cùng vì quá chán nản và tuyệt vọng em đã hành động dữ dội để rời khỏi chốn chết cuộc đời trong ngục tù. Qua kinh nghiệm đau thương của em Andy, chúng ta thấy, nếu chúng ta con cha mẹ hãy thương nhau, sống với nhau trong hòa thuận, tha thứ. Không gì khiến cho con cái bình an hơn là thấy cha mẹ yêu thương nhau. Thứ hai, nếu chúng ta thay đổi chỗ ở không thể từ bỏ cần thiết, chúng ta

Có thể chúng ta đã quên khi còn nhỏ. Nếu chúng ta, hy sinh đức tính của mình để đi sống con đường của Chúa. Nhưng quan trọng hơn hết, chúng ta cần lo nhu cầu vật chất nhưng hãy dành thì giờ chăm sóc mặt tinh thần và tâm linh của con cái. Chúa Giêsu dạy: “Phải đi phòng, đừng để lòng tham lôi cuốn, vì đi sống con đường không cần thiết phải giàu có để đi đâu!” (Phúc Âm Luca 12:15, Bản Thánh Kinh Di-nh Ý).

Minh Nguyễn

Chàng Trẻ Phát Thanh Tin Lành